

אשְׁתַּכַּח עִמָּיה, וּכְדִין לֹא שְׁלֹטִין דִּינִין
בְּעֵלְמָא, מָאֵי טַעְמָא, בְּגִין דִּימִינָא אֲשַׁתְּכַח
עִמָּיה. וְאֵי יִמִּינָא אֲסַתְּלַקַת, הָא שְׁמָאֲלָא
אֲזִדְמַנַת, כְּדִין דִּינִין מִתְעַרְיִן בְּעֵלְמָא, וְדִינָא
שְׂרִיא בְּכֵלָא.

רבי שמעון פד הוה מטי להאי קרא, הוה בכי,
דכתיב, ^(איכה ב) הָשִׁיב אַחֲרֵי יְמִינוֹ. וְכִי
אֲפָשֶׁר דְּהָשִׁיב אַחֲרֵי יְמִינוֹ. אֲלֵא בְּגִין דְּאֲקָדִים
שְׁמָאֲלָא לְנַחְתָּא בְּעֵלְמָא, וְיִמִּינָא אֲשַׁתְּאָרַת
בְּאֲתָר אַחְרָא.

אמר רבי שמעון, כתיב ^(ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבֵד.
וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי, הַצַּדִּיק נֶאֱבָד לֹא ^(ד)
^(נ"ד ע"ב) כְּתִיב, אֲלֵא הַצַּדִּיק אָבֵד. מִכָּל אֵינוֹן
אֲנִפִּי מִלְפָּא, לֹא אֲשַׁתְּכַח דְּאָבֵד, אֲלֵא צַדִּיק.
אָבֵד בְּתַרֵּי סְטָרֵי: חַד, דְּלֹא שְׂרָאן בֵּיהּ בְּרַפְאן,
כְּדִין בְּקַדְמִיתָא. וְחַד, דְּאֲתַרְחִיקַת מִנְיָה בַת
זוּגָיָה דְּהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. אֲשַׁתְּכַח, דְּצַדִּיק
אָבֵד יִתִּיר מִכָּלָא. וְלִזְמַנָּא דְּאֲתִי כְּתִיב, ^(זכריה ט)
גִּילִי מְאֹד בַּת צִיּוֹן הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה
מִלְכָּךְ יָבֵא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא. צַדִּיק
וּמוֹשִׁיעַ לֹא כְּתִיב, אֲלֵא צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא. הוּא
נוֹשָׁע וְדָאֵי. וְהָא אֲתָמֵר.

יְמִינָךְ יִי נֶאֱדָרֵי בַפַּח. ^(שמות טו) מָאֵי נֶאֱדָרֵי,
נֶאֱדָר מִיבְעֵי לִיהּ. אֲלֵא, בְּשַׁעֲתָא
דְּשְׁמָאֲלָא אֲתִיא לְאֲזִדְוּגָא בִּימִינָא, כְּדִין כְּתִיב
נֶאֱדָרֵי תִרְעֵץ, ^(ס"א בבב"א תרי, ולעולם וכו') וְלַעֲוֹלָם הָכִי
הוּא בְּגִין דְּשְׁמָאֲלָא אֲשַׁתְּכַח בִּימִינָא,
וְאֲתַפְּלִיל בֵּיהּ.

אמר רבי שמעון, כמה דאוקימנא הכי הוא,
דבר נש אשתכח דאתפלג. מאי טעמא.
בגין לקבלא עמיה בת זווגיה, דיתעבידו חד
גופא ממש. כד ימינך, אשתכח דאתפלג. מאי
טעמא. בגין לקבלא עמיה שמאלא. והכי הוא כללא, חד בחד. ועל דא,

שולטים הדינים בעולם. מה
הטעם? משום שהימין נמצא
עמו, ואם הימין מסתלקת, הרי
מזדמנת השמאל, ואז מתעוררים
דינים בעולם, והדין שרוי בכל.
בשרבי שמעון היה מגיע לפסוק
הזה, היה בוכה, שכתוב ^(איכה ב)
הָשִׁיב אַחֲרֵי יְמִינוֹ. וְכִי אֲפָשֶׁר
שְׁהָשִׁיב אַחֲרֵי יְמִינוֹ? אֲלֵא מִשׁוּם
שְׁהַקָּדִים הַשְּׂמָאל לְרַדַת לְעוֹלָם,
וְהַיְמִין נִשְׂאָרָה בְּמִקוּם אַחֵר.

אמר רבי שמעון, כתוב ^(ישעיה נז)
הַצַּדִּיק אָבֵד. וְהָרִי בְּאֲרָנֵי אֶת
הַדְּבָרִים, לֹא כְּתוּב הַצַּדִּיק נֶאֱבָד,
אֲלֵא הַצַּדִּיק אָבֵד. מִכָּל אוֹתָם פְּנִי
הַמֶּלֶךְ לֹא נִמְצָא שְׂאָבֵד אֲלֵא
צַדִּיק. אָבֵד בְּשַׁנֵּי צַדִּיקִים: אַחַד -
שְׁלֵא שׁוֹרֹת בּוּ בְּרִכּוֹת כְּבַתְחֻלָּה,
וְאַחַד - שְׁהַתְּרַחֲקָה מִמֶּנּוּ בַת זוּגָו
שְׁהִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. נִמְצָא
שְׁהַצַּדִּיק אָבֵד יוֹתֵר מִכָּל, וְלַעֲתִיד
לְבֵא כְּתוּב ^(זכריה ט) גִּילִי מְאֹד בַּת
צִיּוֹן הָרִיעִי בַת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה
מִלְכָּךְ יָבֵא לָךְ צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא.
צַדִּיק וּמוֹשִׁיעַ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא
צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא. הוּא נוֹשָׁע
וְדָאֵי, וְהָרִי זֶה נִתְבָּאֵר.

יְמִינָךְ ה' נֶאֱדָרֵי בַפַּח. מַה זֶה
נֶאֱדָרֵי? הִנֵּה צִרְיָךְ לְהִיּוֹת נֶאֱדָר!
אֲלֵא בְּשַׁעֲתָא שְׁשִׂמָאל כָּא לְהוֹדוּג
בְּיָמִין, אֲזַ כְּתוּב נֶאֱדָרֵי, תִרְעֵץ,
^(בבב"א שנים, ולעולם וכו') וְלַעֲוֹלָם זֶה כָּךְ,
מִשׁוּם שְׁשִׂמָאל נִמְצָא בְּיָמִין
וְנִכְלָל בּוּ.

אמר רבי שמעון, כמו שבארנו -
כך זה, שאדם נמצא שנחלק. מה
הטעם? כדי לקבל עמו בת זווגו
שיעשו גוף אחד ממש. כשימינך,
נמצא שנחלק. מה הטעם? כדי
לקבל עמו שמאל. וכך זה הכל,
אחד באחד. ועל זה באחד מכה

אמר רבי שמעון, כמו שבארנו -
כך זה, שאדם נמצא שנחלק. מה
הטעם? כדי לקבל עמו בת זווגו
שיעשו גוף אחד ממש. כשימינך,
נמצא שנחלק. מה הטעם? כדי
לקבל עמו שמאל. וכך זה הכל,
אחד באחד. ועל זה באחד מכה